

No, toż mamy łód poruch dni szlus ze latym, fajrant i depto łód dwadziestego drugigo (inksi godajom co łód dwadziestego piyrszego) na podzim, idzie jesiyn. No, i niy ma sam co fandzolić, szpasować, ino trza sie już pomaluśku na zima rychtować. Tela co jesce idzie jakiesik wice łó latowych tydniach i latowych cufalach położprawiać. Plaża, kajsik we Tunezji, gorki piosek, klara ci blynduje nikiej sto dioskow, ludzie poseblykane, baby bali i bez cyncynhaltrow, a kajsik kole jednyj palmy ałflałf choby Lepper na festin do Chorzowa sie przikarycoł, i idzie po godce poznać co to można som nasze Poznanioki (a można kamraty łód tego Rokity, znacy Krakusy). I jedna baba godo:

– Co, stało sie co, utoplec, tonknoł sie tam fto?

– E, tam. To ino moj synek znoloz jednego dinara (to telki ichni pijondz) a rest Poznaniokow sznupie w piosku bo można jesce cosik znojdóm.

Nale październik, to sztudynty. Ja, jo wiyom co terozki som telkie roztomajte priwatne szule, we kierych idzie zbajstłować bele jake „licyncjaty”, bele jake sztudija, tela co wszyjskie gynał miarkujom, iże tam, kajsik za granicom, jest wszyjsko gowno we wercie. A przeca mamy i naszo Politechnika Śląsko, i jesce Uniwersytet Śląski (co niy powia łó Uniwersityjcie Jagiellońskim, Warszawskim cy we Wrocławiu). Ino tam trza na isto sztramsko sztudyrować, a na tych telkich wszyjskich priwatnych trza ino ... sztarmsko bulić, i tyż sie mo „wyższyjsze wykszołcynie” tela co ... niy byda wynokwioł, pra? Gynał nikiej ze tym naszym „decymbrym” znacy sekrytorzym Grudniym (boczy go fto sam jesce?). Wiycie, łon na isto tyż sztudyrowoł na telkij Akademii Górniczo-Hurniczej. Sztudyrowoł, sztudyrowoł; kcioł być tyż inżyniyr choby nasz igłok Edek. Sztudyrowoł, sztudyrowoł i tak jakosik po trzech tydniach glingo, dzwoni na ta akadymio:

– Haloo, to jo Grudziyn, jo sam jest sztudynt ...

– Ja, ja, zarozki dom rektora, łon wom wszyjsko rzyknie – godo ichnio szparka-sekretarka.

– Haloo, towarzyszu, łó co sie rozłajzi? – pyto gryfnie tyn istny rektor, abo fto.

– No, jo tam jes u wos sztudynt, i kciołbych wiedzieć na kierym jo już jes roku!!!

– Zarozki godom, zarozki ... a wy towarzyszu to żeście som na trzecim roku – pedzioł tyn rektor.

– Co, wy godocie? Na trzecim dziepiyro? A po jakiymu? Niy poradziecie nic telkigo zbajstłować coby jo gibcij sztudyrowoł? Przeca jo niy mom tela czasu na te gupoty, coby jesce sztudyrować do usranyj śmiyrce!!!

I tu mi klapuje wic:

– Panie profesorze – godo sztudynt – fort mi sie śni, co jo jest na isto srogim mondrokiem, uconym. Co, jo mom robić coby tyn śnik boł na isto, boł na isto prowadziwy?

– Ano, musisz mynij nynać, mynij spać!!!

Szpas, wice, wicami nale niy kciolech sie sam asić (zawdy sie kwola, zawdy mom rod sie herzić), bo jo tyż sztydyrowoł. I coby mi sam żodyn (nikiej tyn kamrat, Ślōnzok, Mymiec ze łodzysku) niy godoł co to boła „akadymio piyrshomajowo”. I dejcie sie terozki pozor! Jakech już sam niy rołz godoł, snochwiōlech mojimu Faterkowi, co jo byda chop wykszołcony, coby mie gorole w rzić niy kopali i ciyngiym niy przeciepowali co jo je z tych, kiere ino miarkujom co to jes kołkastła i wogle, a ze cajtongow znōm ino „Gość Niydzielny”. Dugo to zetrwało, nale tak jakosik we moju siedymdziesiōntego szczwortego roku poszołech na tyn prifōng, na tyn „egzamin” wstympnny na naszo Politechika Ślōnsko. Tu musza ździebko wyeklerować. Zawdy „Politechnika” boła we Gliwicach. Edkowi „iglokowi” sie uwidziało, mioł telkie widzi mi sie, coby Politechnika boła we Katowicach (co niy spōmna ło Uniwersytetyje Ślōnskim). I ze tych downych wywołanych Ślōnskich Zakładów Techniczno-Naukowych, zbajstlowoł ta politechnika, kaj jejigo synek (terozki synator) erbnōł profysura (ło drugim niy byda godoł, bo to ci boł miglanc, wigyjcie i szpasownik). Nō, toż ino tela.

Poszołech na tyn prifōng, i jak mi tam to wszyjsko poszło, zdołech lebo niy, toch nie do łostatka wiedzioł, tela co my już ze mojom Elzōm mieli narychtowano, zapłacono, wyfechtowano rajza bez „Orbis” do Ruslandu, do Soczi nad Corne Morze, ino ze inkszyj zajty niżli Bułgarijo lebo Rumunia. Nō, toż pofurgli my do tego Soczi tak jakosik kole dwadziestego piōntego wrzyśnia (jescech niy wiedzioł: zdołech lebo niy na ta politechnika). Wywczas, jak to wywczas, gryfne, tela co tak jakosik na tydziyń przodzij niżli my mieli sie tam wykłudzić pedzieli nōm co niy dostanymu styrysta ichnich rubli ino piyńdziesiōnt (tak to kiejsik boło, tela co ło tym byda łozprawioł inkszym razem). Nale, łōddychli my tam ze mojom starōm, niyskorzij trefiyli my jesce tego szalszpilera (coch to już godoł, iże najscōł do aszynbechra we hotyłu), a niyskorzij, już kie my mieli sie brać nazod do dōm, byli my i na Wnukowie, i na Szeremietiewie (to telkie flugplace we Moskwie), i na łōstatek wylandowali my na naszym Okęciu. Niyskorzij rajza tym „eksperesym” (terozki to sie „intercity” mianuje”) do Katowic, taksa do dōm, i – a jes kajsik kole trzecij po połēdniu – we kastli, we brifkastli listeczek ze politechniki: „Mōmy festelnie radzi Wom pedzieć, coście łostali sztydyntym na naszym politechnice. A cołkie napoczniyńcie jes piyrszego paździyrnika we wtorek ło trzecij po połēdniu”.

I dejcie terozki pozor! Jes styrnosty paździyrnik, pyndziątek, trzecio po połēdniu we Chorzowie.

Ftoś rzyknie po jakiymu jo to wszyjsko bocza tak gynał? Anō, bo we styrnostego paździyrnika siedymdziesiōntygo szczwortego roku ślecioł festelny, chocia piyrszy śniyg sam u nos we Polsce. I tu mie sie zdo jedna gryfno powiarka, kiero do tyj dzisiyjszyj godki blank niy klapuje:

„Kiej paździyrnik gorko łajzi, w lutym mrozy chnet przikłudzi.” A wtynczos boł śniyg! Moja Elza, tyż tak po prowdzie niy miarkowała co jo sie tam jakosik na ta politechnika dostana, styry razy tyn listek przeczytała i godo:

– Musisz sie Ojgyn wysztiglować, wysztafirować i (chocia to już jes dwa tydnie za niyskoro) musisz tam do tych Katowic, tam na ta politechnika popyndałowac. Wól niy wól, łogolółech tyn moj psychol, łoblyk żech świyżo bioło hymda i gryfny, jesce ślubny, jasny, konopiasty ancug (ludzie śniyg, a jo blank światły ancug na sia!).

A same można wiycie jak to terazki jes. Przilazuje telki pachół, sztydynt na tyn prifong, na tyn „egzamin” a profesor tak gawcy na niygo, kugo, medikuje i łoroz godo:

– Nō, toć, nic nie poradzisz karlusie, jeżeś gupi jak falyta ze płota i już z gymby idzie ujzdrzić, co jeżeś jakisik gupielok, iptą, ćmiyl i dupek!!!

– Nale, ponie profesorze, po jakiymu, skuli cego tak Łoni ło mie miarkujom?

– A dyć beztoż, co tela roztomajtych sam ludziow mie prosyło, cobys tyn prifong, tyn „egzamin” zdoł!!!

Nō, toż pojechałech bankom do Katowic (na ulica Krasińskiego). Jes tak kole poł piotyj po poledniu. Wszyjsko sie tam napoczyno ło szczwortyj. A jo blank niy wiym kaj mom pojńść. Tegoch sie spytoł, inkszego i po jakisik poruch minutach wiym co moje kamraty, moja ferajna (jezderkusie! moj wydzioł) mo tyn dziyń telkie labaratoriom ze chymii. Wiym już kaj. Deptom, klupia opaternie, łotwiyro mi – jeronie, jeronie, aże mi dych zatkało – telko gryfno, modo, szykowno, cycato dziołcha. Co jo godom dziołcha? Łona już blank miarkowała skuli cego dobry Ponboczek jeji to wszysko i ze przodku, i ze zadku doł. A te bręnotne ślypia, choby jakosik łania; corne kudły (jo zawdy mioł telkie rod, boch niy ciyrpioł ryżawych!). Nō, godom Wom, cowiek sie poradziol zapomnieć... nō, jo mioł moja Elza w chałpie, i to bręnotno choby nyjger po tych wywczasach we Soczi! I niy telko staro nikiej dzisioj. Nale, jo boł żyniaty, tela co niy „fanatyk”.

– A łoni sam skuli cego – pyto sie mie gryfnie. – Łoni sie cheba zapodzioli, na isto stracyli, cosik sie Jejim pometlało? To je politechnika a niy ...

Jezderkusie! Ślypiow niy poradza łoderwać łod tego jeji dychanio, łod tych jeji szykownych, sztramskich szłapow, łod ... a co jo beda tela godol?

– Jo, jo, jo jes bazmać sztydynt, tela co jo dzisioj piyrszy rołz i nie poradza jesce spokopić, zmiarkować kaj tyż to wszysko sie terazki dzijje. Miarkuja ino tela co tyn cołki moj ferajn, tyn piyrszy rok mo dzisioj „laboratorium” ze chymii i ... to cheba tukej, pra?

– A tukej, tukej, wleżom Łoni rajn i ... tam do tyj freli, do tyj blōndiny ze tym zawałatym karlusym ... bydziecie do kupy – godo mi ta „asistyntka, ta gryfno dziołcha. – A rzyknijcie mi jesce ... jak wy sie mianujecie ?

– Ojgyn, Ojgyn Kosmała ...

– Nō, toż rzyknijcie mi tyż jesce po jakiymu wy tak niyskoro, dwa tydnie za niyskoro przilazujecie sam na ta „uczelnia”?

Jezderkusie! Przeca mie sztopło nikiej smarkatego synka, kiejęch jom ino uwidziol, a Łona sie mie jesce cosik pyto, przeca niy poradza pedzić ... chocia mi nigdy w gymbie lynzyka niy brakło, niy boło knap.

– Jo, wiycie, jo, jo boł, boł (stynkom choby śpikol) we lazarycie, festelnie niymocny i beztoż żech sie zniyskorzoł, uf ... telach ino wybulkoł.

– Godocie we lazarycie? To łostońcie ino na kwilka po tych zajynciach, kciałabych swami deczko pogodać!

A dyc co łostana, a dyc, iże na nia doczkom. Ludzie, na telko dziołcha ... fto by, jaki chop by niy doczkoł.

Poł łosmyj na wieczor, jo niy poradza sie doczkać, kiej wszyjskie już wylejzom i ta ... „asistyntka” yntlich wylejzie ... Wylazła. Jezderkusie! Jesce gryfniyszo, bo tam we tyj izbie to miała jesce na sia telki bioły mantel, a terozki kostim, szykowny, direkt łod sznajdra, łod szwoca ... pieronie! Mie już niy ino dych, nale i godka chycioło.

– No gryfnie coście panie Ojgyn doczkali...

Coch mioł niy doczkać, pieronie, mie sie tam nikaj niy uwijo, nic mie niy nagonio.

– No, to można bydom Łona telko dobro i dajom sie napytać do jakigosik kafyju?

– trocha mi sztima przisła nazod. – Sam, chnet kole tyj politechniki jes gryfny szynk, kiery sie „Carmen” mianuje, muzyka jes, idzie tańcować. Można tam?

– Niy, jo ino...

– No, to można do „Miskolca”, do „Monopolu”, do „Polonii” ... jezderkusie ... kaj ino Łoni kom (Elza tak by tak niy miarkuje jak dugo telkie „wykłody” mogom zetrwać)... lebo kaj tam jesce ???

– Niy, niy, można niy dzisioj ...

A kiej, a kiej – takech sie wrzesknoł we myślach?

– Jo sie ino kciała sam wos, panie Ojgyn, spytać: kajżeście sie tak gryfnie łopolyli, we jakim lazarycie idzie sie tak blank na bronotno łopolić?

Wiycie? Cołki luft symie pitnoł. Cułech sie nikiej luftbalong, kiery szpyndlikiym drzystli, Tegoch sie niy spodzioł (a musza rzyknoń co wtynczos jesce u nos niy boło tych dioseckich „solariow” kaj terozki wszyjskie mamzele deptajom coby wszyjskie medikowali, iże ze Balearów lebo inkszych gorkich krajow dziepiyco co sie przikludziyli).

I to boł moj piyrszy dziyń kiejżech robił za sztydynta. Jo mioł dwadzieścia dziewiynć lot (ja, ja, jo dziepiyro wteda napocznoł sztydyrować) a ta istno miała ci dwadzieścia śtyry lata, magistryka... Styknie spominanio, bo mi jesce moja Elza bydzie tam cosik przeciepować; styknie! Można cosik inkszego?

– Ecik, a ty ciyngiym przajesz swojij babeczce? – pyto sie kamrat kamrata.

– Kogo, swojij babie miołbych przoć? – zadziwowoł sie Ecik. – Wiysz, łozyniołech sie jakiesik dziesiynć lot tymu nazod, to som miarkujesz, stary ... pra?

– Nale, jeżeś ciyngiym zowistny, niy prowda?

– A dyc, a przeca, ciyngiym jeżech zowistny ... zowiszczu wszyjskim samotnym karlusom!!!

Jo tam blank niy kcioł ło tym godać, nale musza, bo kiej słysza niyftotych gupielokow we telewizyi to mie pieron szczyło. Pora dni tymu nazod, niy cołkie dwa tydzie tymu dupła ci zymia kajsik tam kole Bydgoszczy, Olsztyna i no, tam na połnocy. Można by niy boło ło czym godać, bo to ani chałpy sie niy zbulyli, ani

niy praskło żodnego, ani ... no, nic sie niy stało, tela ino, co poruch chopu do galot ze starchu naprało. I, sleciało pora dni, a sam we telewizyi suchom ło jakisk „tektonicznych ruchach”, ło jakisik „doświadczyniach nuklearnych” na Bałtyku, kole Kaliningradu. Co sam wiela godać? Zawdy sie godało co wszyjsko popśni^one, zepsute, zagiżdż^one we Polsce, to na isto zbajstlowali to Żydy, pedały i ha,ha „cyklisty”. A tu g^owno prawda. Wszyjsko co je terozki we Polsce na łopak, wszyjsko co sie sam u nos niy wydarzi, wszyjsko co złe – to przeca Ruskie, pra? We Biesłanie dziecka ukatrupiyli; fto zadiżdżi^oł ruski Prezidynt, gripa jakosik prziszła d^o nos – jużaś Bater ekleruje co to skuli Putina. Lato we Polsce łoszkliwe, Ruskie to pewnikiy zbaistlowali. Nale te same gizdy, politykiery (a bali i nasze śl^onskie niyftore posły) blank majom w rzici, kiej sam u nos, we Chorzowie, we Byt^oniu, Świyntochłowicach lebo we Rudzie t^ompie jak sto diosk^ow i niy jedna już gryfno chałpa sie zbulyła. Przeca kogo tam we Polsce to łoblajzi? Kogo? No, przeca niy Warszawiok^ow lebo inkszych goroli, kiere zawdy sam ino łod nos wszyjsko cyckali a terozki wryli sie i do raje, do tyj Ojropyjskij Uniji, coby ino tam cosik erbno^ć, bele niy na nasz usiotany Śl^onzek.

Warszawa. Jużech kiejsik szkryfloł, coch tam b^oł (i to niy r^ołz). Srogie stawiy^oni, telki – jak to downij u nos godali na ta chałpa przy Wolce, kaj je bank – „drapacz chmur”. Wiycie, telko Francja-elegancja, strażoki, szucmany, i telko gryfno fyрма „łochroniarsko”. Łoroz ze śtyrdziystego sztoku bez cufal ślatuje jedyn chop we bindrze i ancugu. Ślatuje, ślatuje i tak kole p^ontego sztoku widzi to jejigo kamrat. – Ty, a cy ta naszo „łochrona” wiy co tak wartko wylazujesz już ze roboty??? Eeee, tam, styknie wynokwiano. M^omy już podzim, tela co jakosik mi tyskno, cni mi sie bez tych wszyjskich jesiy^onnych farb^ow. Jak to kiejsik nasze starki godali: „Na Ymila babskie lato sie przesila”. Tyż gryfnie, pra? Bo to Ymila jes za pora dni, gynał sz^ostego. A tego babskigo lata jakosik niy idzie ujzdrzić, jakosik sie niy metlow kudły, niy chyto sie na gymba. A i kaszt^ońce latoś jakiesik niymocne ... tela co dioblich gruszek, znacy głogu idzie nazbiyrać, nasztaplować i ... co tam byda godoł, nalywka ze diobeklskich gruszek tyż ci je dobro na wszyjsko, na cołko niymoc, na to coby świat b^oł gryfnijjszy a chopy poradziyli zawdy nastykno^ć we wszyjskim swoim bab^om (Wiycie, łocym jo miarkuja, pra?).

I tak sie medikuja, co to by b^oło wszyjsko na dzisioj, coby to b^oł fajrant mojigo beranio a łozprawioł, klycioł i fandzoloł ło bele cym nikiej we każdo sobota

Ojgyn z Pniok^ow